

jen středních článků organisace a nepovšimla si opětne formy řízení. V stejném duchu nese se i druhý díl — zvláštní část práva správního. Její autor prof. dr. Dominik správně opomíjí v hospodářské části přechodných předpisů, jimiž zasahoval stát správními úřady a zejména různými komisemi do hospodářského života, aby odstranil poválečné, nepřírozené poměry. Z úvodu českého dílku Dominikova, obdobného »Grundrisu«, vychází na jevo, že autor chtěl svým posluchačům poskytnouti podklad k studiu. Proto neobírá se šířeji při výkladu jednotlivých kategorií instančním postupem a jinými poznatky, po nichž pídí praktik. Není však zajisté úmyslem autorů, aby tato knížka sloužila za jediný pramen studia posluchačů o právu správním, a jako v jiných oborech i tu založiti jest svou přípravu pro další život na širším základě. Svým vlastním bádáním rozsáhlejších děl má vytvořiti si posluchač svůj přehled z určitého odvětví jako kmen svých vědomostí, vždyť často příprava ke zkouškám bývá pro jednotlivce jeho jedinou vědeckou činností v tom kterém oboru právním. — J. F.

JUDr. Fr. Joklík: České strany politické. Vydal Hejda a Tuček. — Praha 1923. — 16⁰. — Stran 136. — Kč 9.00. — Ve spisku tomto rozebírá autor program a činnost jednotlivých politických stran českých. Z projevů předáků a vůdců stran, z činnosti parlamentní a žurnalistické, posuzuje pak hodnotu politických složek našeho veřejného života. Účel spisu má býti — podle autora — mravoučný, čili spočívá ve vytýkání chyb jednotlivých politických stran. Avšak dlužno zdůrazniti, že pisatel si nepočínal nikterak kriticky, t. j. sebral jen náhodné a příležitostné úryvky z projevů a novin jednotlivých stoupenců strany, vytrhl je ze souvislosti a vyvozuje pak z toho hodnotu stran. Po přečtení tohoto dílka neinformovaný čtenář, který nezná současný skutečný politický stav, učinil by si pradiivný úsudek o našem veřejném životě, kterému vlastně politické strany v demokratickém státě udávají směr. Vždyť pisatel vidí mezi stoupenci všech stran, bez rozdílu, jen lidi zistné, nenávidějící jeden druhého pro jeho národnost, náboženství a přesvědčení, lidi nereseriosní a pod.! Jsme jisti, že dílko toto stihne osud, jaký právem zasluhuje. Zd. Novák.

JUDr. Robert Maršan: Československá soc. demokracie v prvním šestiletí své činnosti (1878—1884) ve světle zpráv policejních. — V Praze, 1923, nákladem Revue »Parlament«, Praha-sněmovna. Stran 90. — Kč 8. Nevelká knížka tato je vlastně otiskem německého překladu obsáhlého pamětního spisu, kterým polic. ředitelství pražské vyhovělo příkazu místodržitelství pražského ze dne 1. července 1884, aby do měsíce předložilo zevrubný přehled o rozsahu a působnosti socialistických snah, jak se projevovaly v Praze a policejním rayonu v letech osmdesátých. Spis tento nalezl vydavatel, jak poznamenává v úvodě, v pozůstalosti svého zesnulého otce, který býval správcem polic. ředitelství v Praze. Vydavatel opatřil spis vhodnými poznámkami, čerpanými z literatury a k vůli přehlednosti rozdělil látku připojením nadpisů v kapitoly. Knížka je zajímavá tím, že obsahuje dobu především od založení samostatné československé strany socialistické (1878) až po rok 1884, tedy šestiletí, jehož průběh je nejméně zpracován. Setkáváme se zde s prvními počátky hnutí socialistického v Praze a okolí vůbec, uvedeny jsou časopisy socialistické, podána zpráva o tajném sjezdu sociálně demokratickém u sv. Markéty 7. dubna 1878. Ke konci otisku uveden seznam spolků a výdělečných společenstev se socialistickou tendencí v Praze a v polic. rayonu pražském existujících i zaniklých, seznam všech v Praze vycházejících a zaslých periodických tiskopisů socialistických směrů, seznam schůzí lidu, o jichž povolení bylo žádáno socialistickou stranou a konečně seznam soc. demokratů v pražském policejním rayonu, kteří byli postaveni pod policejní dohlídku. Dr. K—á.